



Výr Ulli poznává východní Krušnohoří Schwarzbachtal - procházka

www.ullihu.de

Na okraji chráněného území „Údolí Černého potoka“ (Schwarzbachtal) se nachází také centrum ochrany přírody Weisseritzského okresu – místo, které by měli určitě navštívit všichni mladí přátelé přírody. Z autobusového nádraží v Dippoldiswalde je to sem asi dva kilometry. Můžeš se sem projít pěšky krásnou dubovou alejí (od autobusového nádraží ulicí doleva nahoru, pak odbočit doleva na stezku, která vede pod velkým silničním mostem). Alespoň jednou za hodinu ovšem jede také autobus směrem na Altenberg, z kterého můžeš vystoupit už na příští zastávce („Wolframsdorfer Straße“). Teď jdi nahoru ulicí podél čerpací stanice, asi 500 m, dokud neskončí asfaltový povrch. Pokračuj doleva, asi 300 m mezi rodinnými domky a na konci ulice ještě 200 m doprava. Čeká na tebe poslední dům v řadě - Centrum ochrany přírody Schwarzbachtal. Je tu k vidění spousta věcí: ptačí voliéra, bylinková zahrada, malý rybníček s mloky, kamenný val a mnoho dalších biotopů východních Krušných hor. Po předchozí domluvě provedou lidé z centra skupiny dětí i po okolní krajině. A pomůžou ti také najít řešení této části naší hry. Centrum je otevřeno ve všedních dnech od 8.00 do 15.30. O svátcích a o víkendech se musíš předem ohlásit: Tel. 03504-613636; goehler@lpv-osterzgebirge.de. Další informace najdeš na internetové adrese www.lpv-osterzgebirge.de

Teď už ale do přírody! Asi 20 metrů od vstupní brány do Centra ochrany přírody odbočuje vlevo malá pěší stezka. Dovede tě do údolní nivy Černého potoka. Zdejší chráněné území je opravdový klenot uprostřed lidmi silně využívané krajiny na jih od Dippoldiswalde. V různorodých a přírodě blízkých lesích najdeš skoro všechny místní druhy stromů a keřů a na pravidelně sečených lužních loukách mnoho lesních bylin a květů. Ale pozor - jsi v chráněném území! Zůstaň pěkně na cestě, netrhej květiny, nedělej hluk a máš – li s sebou pejska, nech ho na vodítku.

Než přijdeš na louky, musíš přejít Černý potok. Na jeho březích stojí staré olše, které tu už zažily několik povodní. Dávej dobrý pozor, abys po cestě nepřehlédl tu nejsilnější z nich.

Na kraji cesty stojí několik informačních tabulí, z kterých se dozvíš o všem, co můžeš v údolí Černého potoka najít. Na jaře tu uslyšíš mnohohlasý ptačí koncert, na loukách rostou širokolisté vstavače (náš nejběžnější druh orchidejí) a na kraji lesa kvetou a krásně voní bílé střemchy. V létě se louky znovu posekají, aby ta krása mohla vykvést i příští rok. Lidé z Centra ochrany přírody mají přitom vždycky velkou radost z mladých pomocníků.

Do stráně nalevo odbočuje postupně několik cestiček. My ale zůstaneme dole v údolí – tedy, pokud zrovna není po velkém dešti. To zde totiž může být pěkně mokro. Kousek údolní cesty je také proto zpevněný jako

dřevěná hráz. Asi po kilometru cesta najednou končí. Kdo má chuť na pořádný výlet, půjde teď s námi doprava. Ostatní mohou odbočit vlevo a cestu si zkrátit.

Abychom mohli pokračovat údolím Černého potoka, musíme teď kousek napravo do lesa, až dojdeme k jeslím. U nich se dáme doleva.

Jdeme tu přes pěkný smíšený les. Tam, kde není příliš strmý terén, nebo příliš vlhko, nechala příroda ve většině našich lesů vyrůst buky. K tomu patří do hor ještě smrky a dnes už vzácné jedle. Několik jich tu lidé znovu zasadili podél cesty. Malé plůtky je chrání před zvěří, která je po nich jako divá. Můžeme si lehce spočítat, jak dlouho už se tu jedličky pěstují: každý rok na jaře vyroste z pupenu na špičce stromku jedna větvička nahoru a čtyři až osm vodorovně do stran – vypadá to skoro jako kvedlačka.. V průběhu let může na špičce přibýt i další pár větví, ale přesto roční přírůstky mezi větvemi jasně poznáme.

Ale tady jsme jen 400 metrů nad mořem. Kromě horských dřevin tu najdeme ještě spoustu dalších: dub letní a zimní, javor klen a javor mléč, jasan a lípu srdčitou. A dokonce i habr obecný, který tu dosahuje ke své horní výškové hranici. Většinu smrků tu určitě vysadil člověk, ale zas tak intenzivní lesní hospodářství tu taky nebylo. Tady je příroda opravdu doma.

Blízko lesa ale také vidíme, že hospodaření s krajinou ve zdejším okolí nebylo vždycky v souladu s přírodou. Na mnoha místech přinese každý liják z místních polí písek a bláto až do lesa. Z takového hnojení mají sice radost kopřivy na kraji lesa, ale na poli by byla půda určitě užitečnější.

Po dalších 400 metrech přijdeme na starou poštovskou cestu. V dobách, kdy v údolí Rote Weißeritz ještě nebyla silnice – a není to tak dávno – projížděla tudy s velkými obtížemi koňská spřežení z Dippoldiswalde do hor. Když zapršelo, bylo jistě pro lidi i pro zvířata velmi namáhavé přejít tudy přes údolí Černého potoka. Nespočet koňských povozů zanechal stopy ve stráni, než vznikly úvozní cesty. Když se tím směrem podíváš, určitě si všimneš, jak hluboko je cesta zaříznutá do stráně. A vedle cesty je takových zářezů ještě více.

My teď pokračujeme po poštovské cestě doleva směrem na Obercarsdorf, musíme ale přejít přes potok po prkenné lávce. I mezi údolím Černého potoka a Obercarsdorfem určují krajinu obrovské lány polí. Ale byly tu znovu vysázeny i živé ploty, aby nedovolily blátu vniknout do chráněného území. Tohle bláto z polí totiž obsahuje mnoho umělých hnojiv a herbicidů (prostředků na hubení plevelů), které nemají v přírodě co pohledávat.

Z údolí Černého potoka do Obercarsdorfu je to sotva kilometr. Z cesty už vidíme vesnici, položenou v bočním údolí Rote Weißeritz. A vzadu už se vzpínají lesnaté kopce nejvyšší části východních Krušných hor. Kdo se podívá pozorně, uvidí věžičku krásného záměčku "Otto's Eck" u Naundorfu.

Cesta do Obercarsdorfu se vyplatí především milovníkům koní. Nahoře ve vsi (z hlavní cesty tedy musíme odbočit vpravo) najdeme koňský statek

Göbel, kde si začátečníci mohou zkusit jedno kolečko a zkušení jezdci třeba projížďku nahoru, do údolí černého potoka (Tel. 03504-610052; 01723749734).

Na dolním konci hlavní cesty vesnicí, hned u státní silnice B170, leží hostinec.

Odtud, nad novou budovou továrny na kuchyňský nábytek a přímo naproti budově obecní správy odbočíme doleva na cestu, která vypadá spíše jako vjezd do dvora. Ale za dvorem pokračuje cesta zpátky do Dippoldiswalde. Cesta vede krásnou krajinou, ale dál už tě bude provázet i velký hluk. Asi 200 metrů od nás vede státní silnice B170, po níž denně projede 3000 až 4000 nákladních aut. Tyto nákladáky nezpůsobují jen hluk – vypouštějí také velké množství škodlivých látek. Život je pro obyvatele weisseritzkého údolí peklo a mnoho z nich už proti tomu protestovalo. Zatím to nepomohlo, naopak: saská vláda dělá všechno proto, aby byla B170 pro dálkové kamiony co nejpohodlnější. Nemá se proto čemu divit, že jich tu každým rokem přibývá.

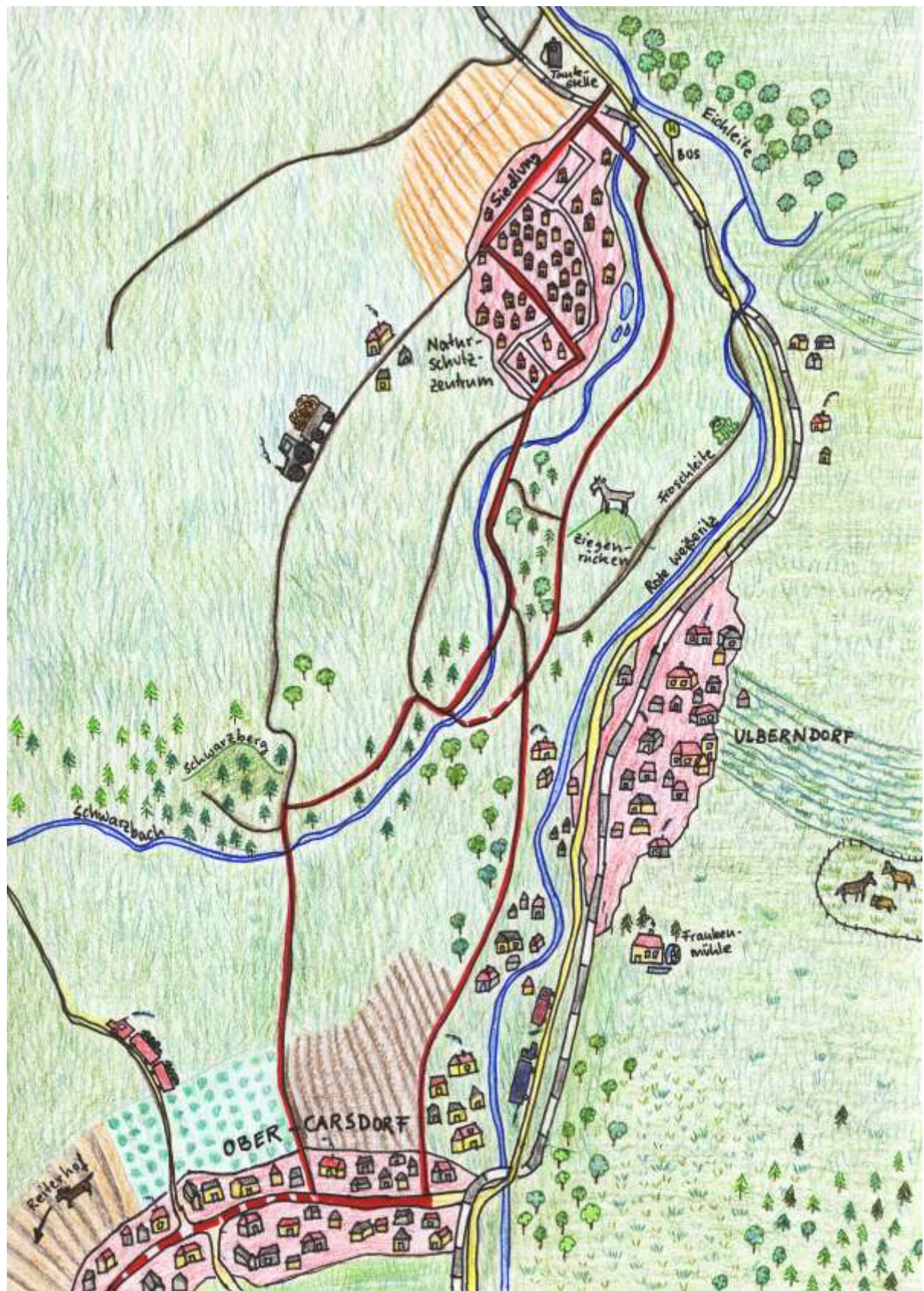
V některém z kamionů, které právě duní kolem nás, jsou možná jablka a hrušky z Itálie, které se vezou do našich supermarketů. Podívej se teď schválně doleva, je tam krásná louka se spoustou starých jabloní a hrušní. A když tudy půjdeš na podzim, zastav se na chvíli a počkej, až zrovna nebude slyšet žádný hluk ze silnice. Možná uslyšíš, jak ty staré stromy potichu naříkají: „zatřes si, zatřes, naše ovoce už je zralé“. Zatím je ale nikdo neslyší a za chvíli rozřízne zase ticho nový hluk z kamionů. Třeba právě těch, které vezou ovoce z Itálie.

Tak a teď už jsi skoro na konci cesty. Průsek pro elektrické vedení nám ještě nabídne pohled směrem na východ. Mezi šesti větrnými elektrárnami nás zdraví Luchberg.

Tde se sbíhá několik cest. Doleva bychom přišli zpět k Černému potoku, malá cestička, která o pár kroků dál odbočuje vlevo do lesa nás přivede zpátky k Centru ochrany přírody. Cestou vpravo dojdeme přes takzvanou žabí stezku do údolí Weißeritz. My ale budeme radši pokračovat rovnou za nosem, ještě asi kilometr po okraji lesa. Uvidíme tu několik mravenišť. Malá tabulka nám přiblíží, jakých úžasných výkonů je mravenčí národ schopný, a jak jsou proto tahle malá zvířátka pro les užitečná.

Za chvíli se vrátíme k místu, z něhož jsme vyšli, nepůjdeme ale přes nejhezčí část města Dippoldiswalde. Posledních 200 metrů naší procházky lemují staré tovární budovy. Nemyslete si, existuje mnoho zvířat, pro která jsou takovéhle opuštěné továrny moc důležité. Žijí tu například vlaštovky. A jestli nás tu po našem dlouhém putování zastihne soumrak, uvidíme tu určitě i netopýry.

Prošli jsme dnes přes sedm kilometrů, s odobčkou ke koňskému statku skoro osm. To není špatné! A všimli jste si té nejsilnější olše v údolí Černého potoka?



Tipy na výlet

Knihovna společnosti Grüne Liga Osterzgebirge (Zelená liga Východní Krušnohoří)

Uprostřed Dippoldiswalde, jen pět minut pěšky od autobusového nádraží, najdete malou knihovnu se zajímavými knihami a časopisy o přírodě. Lidé ze Zelené ligy vám také mohou poradit, co zajímavého můžete ještě najít ve východních Krušných horách. A kromě toho je právě tohle místo, kde můžeš odevzdat svou kartu s řešením všech 13 zastávek naší hry a zúčastnit se velkého losování o ceny.

Ve všední dny tu obvykle někoho najdete mezi 8.00 a 15.30 , ve čtvrtek až do 18.00. Nejlépe ale bude dopředu se ohlásit: 0049-03504-618585; osterzgebirge@grueneliga.de

Große Wassergasse 19, 01744 Dippoldiswalde; www.grueneliga-osterzgebirge.de

A ještě něco: přímo naproti je cukrárna, nazývaná odnepaměti "Eis-Lydscha", kde mají tu nejlepší zmrzlinu v celých východních Krušných horách!

Koželužné, městské a okresní muzeum Dippoldiswalde

Muzeum v Dippoldiswalde je (kromě běžných výstav) jediným muzeem v Evropě, v kterém můžeme zažít, jak se dříve vydělávaly zvířecí kůže. Používala se k tomu kůra z dubu (dubové tříslo). Kolem Vánoc zve velké i malé návštěvníky do muzea především výstava vánočních hraček

Otvírací doba: Út - Pá 10.00 až 17.00; So/Ne/svátky 13.00 až 17.00, Po zavřeno

Adresa: 01744 Dippoldiswalde, Freiburger Str. 18 - Telefon: 0049-03504-61 24 18

<http://www.dippoldiswalde.de/museum/index.php>

Lesní školka Wahlsmühle

V Pöbeltalu u Schmiedebergu; ekologická výchova a prožitkové programy pro školní třídy.

Adresa: Niederpöbel 37, 01762 Schmiedeberg, Tel. 0049-035052-2230, wsh.wahlsmuehle@t-online.de

www.smul.sachsen.de/de/wu/forsten/freizeit/waldschulheime/wahlsmuehle

Zámecký park Naundorf u Schmiedebergu

S nádhernými prastarými buky a zámečkem Otto's Eck, který byl v

minulých letech opraven místním spolkem a nabízí výborný výhled.

Dippoldiswalder Heide

I ve východních Krušných horách najdeme pískovcové skály vhodné k lezení (samozřejmě ne tak velké, jako v Labských pískovcích). Kdysi tu bydlel poustevník Dippold, po němž bylo později pojmenováno městečko se stříbrnými doly. Blízko poustevníkova kamene se nachází rozhledna krále Jana, tajemná ruina kaple sv. Barbory, u níž byl zastřelen poslední vlk a několik dalších zajímavých míst.

Přehrada Malter

koupání, veslování, procházky po břehu

Dráha údolím Weisseritz

Parní úzkokolejka byla zničena povodní. Mnozí ještě doufají v její obnovení – politici to slíbili, dosud ale nesehnali dost peněz. O některých víkendech se alespoň konají malé projíždky parní lokomotivou mezi Dippoldiswalde a Seifersdorfem.

Adresa: IG Weißeritztalbahn e.V., Frank Bardoux, 01705 Freital, Dresdner Str. 280, Tel. 0049-0351-6412701

www.weisseritztalbahn.de



TENTO PROJEKT JE
SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ